

بیست بحث رسالهای دو باره علمای شیعه

محمدعلی نجفی کرمانشاهی

سازمان اسناد و کتابخانه ملی	نام نویسنده	محمدعلی، نجفی کرمانشاهی	-۱۳۶۲
عنوان و نام پدیدآور	نام پدیدآور	Ali Mohammad Najafi Kermanshahi	
مشخصات نشر	محل و زمان انتشار	۱۴۰۱ - میراث ماندگار	
مشخصات ظاهري	تعداد صفحات	۲۶۶	
شابک	شماره ISBN	۹۷۸-۶۰۰-۳۱۴-۸۷۹-۶	
وضعیت فهرست نویسی	وضعیت فهرست نویسی	فیبا	
موضوع	محتوا	مجله‌های علمی ایران -- سرگذشت اسلامی	
	مکان	میراث ماندگار	
ردیه بندی کنگره	ردیه بندی کنگره	BP55/2	
ردیه بندی دیوبی	ردیه بندی دیوبی	۹۹۶/۲۹۷	
شماره کتابشناسی ملی	شماره کتابشناسی ملی	۸۸۳۱۹۶	

نام کتاب: بیست بحث درباره علمای شیعه
 نویسنده: محمدعلی نجفی کرمانشاهی
 ناشر: میراث ماندگار

نوبت و تاریخ چاپ: اول ۱۴۰۲

چاپ: مبین

شماره گان: ۵۰ جلد

قیمت: ۲۵۰/۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۱۴-۸۷۹-۶

مرکز پخش: قم، مجتمع ناشران، طبقه سوم، پلاک ۳۱۸

تلفن: ۰۲۵۳۷۷۳۰۳۶۵

فهرست

۶	مقدمه
۱۱	میرزا شیرازی و نهضت تنبکو
۲۱	آخوند خراسانی و مشروطیت
۳۲	عالی بیش از سه هزار شاگرد
۵۷	دستاوردها و عوامل ناکامی مشروطه
۶۸	درباره آیت الله میرزا حسین خلیلی تهرانی
۸۰	سیری در زندگی علامه شیخ عبدالله مازندرانی
۹۶	اندر احوال آیت الله سید مصطفی کاشانی
۱۱۶	از بهار عرفان تا بهار سیاست
۱۲۸	سدۀ شمسی ارتحال شیخ الشریعه اصفهانی
۱۴۱	مختصری از شیخ هادی جلیلی کرمانشاهی
۱۴۹	علامه آخوند کاشی از دیدگاه دو تن از شاگردان
۱۶۲	مرثیه جلال الدین همایی برای شیخ آقابزرگ تهرانی
۱۷۲	سدۀ قمری ارتحال علامه سید محمود مرعشی نجفی
۱۸۲	فتح بن حسین مصری؛ از شیعیان قرن پنجم

۱۸۹	ملا عبدالله بهبادی یزدی
۱۹۰	ملا عبدالله شوشتاری؛ شهید بخارا
۲۱۸	پیرامون ملا عبدالله فاضل تونی
۲۲۹	درباره ملا حسینقلی همدانی
۲۴۲	میرزا حسین سبزواری؛ حکیم فراموش شده!
۲۵۵	به یاد شیخ علی اسلامی سبزواری
۲۶۴	آثار مؤلف

هو العلی الاعلی

السلام علیک یا بقیة الله

گفتند و نیوشیدند بس قصه، ولی ای دل

جز «حرف و حدیث یار» باشد همه افسانه

خدا رحمت کند مرحوم سید هاشم حداد، از شاگردان مرحوم قاضی طباطبایی، آن عارف بزرگ و رند سترگ را، که اتفاقاً همین امروز که در حال نگارش این مقدمه هستم، مراسمی به یاد وی در شهر مقدس قم، در جوار مسجد مقدس جمیران (صلوات الله علی صاحب الزمان) در حال برگزاری است.

حداد شاگردان فراوانی داشت که یکی از آنها شیخ اسدالله طیاره بود. در ابتدای طلبگی استاد درس صرف ما^۱ اهل قسمه (شهرضا) بود و در لابلای جلسات درس، حکایاتی را درباره شخصیت‌های قمشه، که معدن فلسفه و عرفان و ادبیات است، برای ما بیان می‌کرد. از جمله حکایاتی درباره مرحوم طیاره که در همان روزگار کتابی نیز درباره وی نوشت. همچنین از مرحوم ناصح قمشه‌ای پدر اندیشمند شهیر دکتر مصطفی ملکیان، حکایات و اشعاری را گاه نقل می‌نمود. حتی بر اثر تشویق‌های

۱. حاج آقاکمال الدین مظلومی. البته بنده در دانش صرف به غیر از ایشان از محضر حاج آقاابراهیم پور خراسانی نیز بهره علمی کسب کرده‌ام، اگر چه همواره شاگرد تنبل و بدی بوده و هستم و همین الان نیز در دانش صرف، ضعیف هستم، چه برسد به دانش‌های دیگر.

ایشان عده‌ای از دوستان ما دیوان شعر ایشان را که نشر سه‌روردی در تهران چاپ کرده بود، خریدند.

ناصח قمشه‌ای آن زمان در قید حیات بود و سالها بعد در شهریور سال ۱۳۹۷ش دیده از جهان فرو بست و به بهشت ولای خدا خرامید. استاد درس صرف برای ما تعریف کرد که ایشان یک شب وجود منیر و با برکت حضرت رسول اکرم ﷺ را در عالم خواب زیارت می‌نماید. از برکت همان خواب و آن لذت روحانی، وقتی از خواب بر می‌خیزد، غزلی را می‌سراید که شعر ابتدای مقدمه، مطلع همان غزل است. غزل مزبور، بدون شأن نزول سرایش، در دیوان شعر مطبوع ایشان نیز مندرج می‌باشد.

استشهاد بنده این بیت شعر در ابتدای مقدمه از این رو بود که بگوییم حقیقت ماجرا این است که جز محمد و آل محمد ﷺ هیچ چیز ارزش صرف وقت را در دار دنیا و پیرامون همه عوالم ندارد و خوش آن که اوقات و لحظات بیداری و خواب زندگی دلیلی ش معطر به یاد و نام اهل بیت ﷺ باشد.

علمای شیعه نزدیک‌ترین صنف به معصومین و اهل بیت نبی اکرم ﷺ می‌باشند که البته این به معنای حجیت مطلق عمل و اقوال آنان نیست. همچنین این به معنای این نیست که سخن گفتن پیرامون علماء مساوی ذکر و یاد اهل بیت ﷺ باشد. ولی این را می‌توان گفت که مطالعه و صرف وقت در شناخت سیره علمی و عملی علمای شیعه انسان را با سنت و اقوال و زندگی اهل بیت ﷺ می‌تواند آشنا کند و هر چه عالم مدنظر ما ولای تر و در سخنان و نوشته‌ها و زندگی‌اش به اهل بیت ﷺ نزدیک‌تر و

محرم‌تر بوده باشد، صرف وقت در زندگی آن عالم، ما را بیشتر با اهل بیت علیهم السلام معرفی می‌کند.

کتاب کنونی بازنشر چند بحث (و به صورت دقیق‌تر: چند مصاحبه و گفتار) از اینجانب پیرامون علمای شیعه است که توصیه یکی از دوستان ارجمند تهرانی و نیز خواندن کتابی از مورخ ارجمند و استاد فرزانه دکتر یعقوب توکلی (حفظه الله) که بدین سان تدوین شده بود، انگیزه و تصمیم چاپ یکجای آن خرد افاضات بدردنخور بنده شد.

از نگاه خودم این مطالب، که ارزش می‌باشد و اگر کسی که سعادش از سعاد نداشته بنده بیشتر باشد، وقت بیشتری صرف می‌نمود و سیره علمی و عملی شخصیت‌های این کتاب را بهتر می‌کاوید، می‌توانست نکات ارزنده‌ای را کشف و بیان کند تا خواندن سیره علمای این کتاب انسان را مقداری با مکتب اهل بیت علیهم السلام آشنا کرداراند و خواندن کتاب مایه روشنی چشم خواننده در قبر و قیامت می‌شد. از نظر خوانندگان محترم بر بنده ببخشایند که در ترسیم سیره علمی و عملی علمای ولایی مذهب حقه، توفیق رفیق راهم نبوده است و با تقدیر نمی‌توان ستیز کرد و گلاوبز شد. گفت: گر تو نمی‌پسندی... الى آخر.

اطلاق «گفتار» بر نوشته (چنانکه «مقال» نیز همین‌گونه است) یک امر رایج و دارج است و اصرار برخی در به کار بردن تعبیر نوشتار و پیش-نوشتار به جای گفتار و پیش‌گفتار چندان جالب نیست. زندگی انسان این اندازه ارزشش مهم است که صرف این ملانقطی بازی‌ها نشود. ناگفته نگذارم که مقصود ما از رسانه در این کتاب، هر گونه روزنامه و مجله و هفته نامه و پایگاه اینترنتی و فضای مجازی بوده است. مقالات،

همگی به قلم حقیر است الا مقاله میرزا حسین سبزواری که به صورت مشترک با دکتر سید ابوالحسن توفیقیان نگاشته بودم و سال ۹۱ در تهران در نشریه پنجره منتشر شد.

همچنین یک مقاله از این دوست گرامی آوردہام که ربطی با بندۀ ندارد و فقط به این علت در اینجا آمد که هر کدام از ما مقاله‌ای برای کنگره آخوند کاشی در سال ۹۲ فرستاده بودیم که چون خبری از چاپش نشد، همینطور مانده بودند و خاک می‌خوردند. مقاله خودم را که اینجا آوردم، به خاطرم آمد که سرنوشت مقاله ایشان نیز مانند مقاله بندۀ شده است. از ایشان اجازه گرفته و مقاله‌شان را دریافت نمودم و در اینجا آوردم.

سخن نهایی اینکه ~~نمی‌توانند~~ که در اینجا آمده، زمانی که در مجلات یا سایت‌ها منتشر شده، غالباً با ~~تفصیل~~، اگر چه اندک، از سوی صاحبان مجلات و سایت‌ها همراه بوده است. در ~~این~~ اموزی این یک امر رایج است که مسئولان مجلات و سایت‌ها خود را مجاز به اصراف در مطالب و نوشته‌های دریافتی یا مصاحبه‌های انجام شده، می‌دانند.

تصرفاتی که گاه دستوری و هراسی و به لحاظ بقای موقعیت شغلی و اجتماعی آن مسئولان لازم است و گاهی نیز سلیقه‌ای بوده و حتی اگر ناراحتی نویسنده و رنجش مصاحبه شونده را در پی داشته باشد، صورت می‌پذیرد.

حال این معضل را چگونه می‌توان حل کرد، نیازمند هماندیشی اهل فضل است و مهتاب شبی خواهد و آسوده خیالی؛ و صل اللهم علی محمد و آله الطیبین الطاهرين، و العن مخالفی مذهب اهل بیت النبی الاکرم، باللعنه

الدائمه الابدیه السرمدیه، و عذبهم بیدی مولانا صاحب العصر و الزمان، الحجۃ بن الحسن المهدی علیہ السلام.

نجفی - شهر مبارک قم

سالروز ولادت با سعادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام

یکشنبه ۱۵ رمضان ۱۴۴۳ق

۲۵ فروردین ۱۴۰۱ش